

Det er ikke en almindelig Udtalelse af Følelser og Stemninger; thi da kunde vi Alle hurtig blive enige om at sige Farvel til det nuværende System, hvis førgelige Konsekvenser ere blevene udmalede her med tilbørlig sande og rigtige Udtryk og betegnende Farver. Men skulde det nu komme til, at det danske Folkething og den danske Rigsdag endnu ikke i den Rigsdagssamling, vi befinde os i, tør stride til en Afsløsning af Systemet, fordi man ikke tror, at de Midler, der ere valgte til at skabe bedre Tilstande, ere tilstrækkelige, saa vil jeg dog tillade mig at henstille til Autoriteterne, om ikke i alt Fald Politiregulatorerne for det System, som nu finder Sted, i enkelte og maaste i mange vigtige Retninger yderligere kunne stærkes, for at gjøre de Under, der klæbe ved det nu gjældende System, noget mindre. Jeg vil fuldstændig indrømme Besværlighederne for et eksekutivt og et Ordenspoliti og de Vanstueligheder, de have at kæmpe imod; men jeg tror dog, at man med al Anerkjendelse af, hvad der nu præsteres, kan gaa bethdeligt videre ad denne Vej. Jeg skal med Anerkjendelse tillade mig at udtale, at der med Hensyn til at fjerne Børnene fra de Huse, hvor Utugten nu bedrives, er stet et Fremstridt, idet det vil vise sig, at der i de fleste af disse Eiendomme ikke længere er Børn til Huse; men det er jo endnu Tilfældet, og det er overensstemmende med Regulativet, at Børn kunne være i Rabohusene, og der bør man maaste allerede gaa et Skridt videre. Man finder ogsaa Bordeller i meget besvædede Gader. Jeg veed meget godt, at de Foranstaltninger ogsaa ere vanstuelige, der føre til at fjerne saadanne Anstalter eller Huse fra de Gadestrøg, hvor de mindst burde findes; men jeg mener dog, at det bør udtales, at man ogsaa der kan gaa videre; de bør ikke findes i Nærheden af en Kirke, saaledes som det nu er Tilfældet, jeg sigter herved til Bartov Kirke. Jeg tror saaledes, at man kan gaa videre ogsaa ad den Vej og noget afhjælpe de Ulemper, der klæbe ved det nuværende System. — Jeg vil ikke dvæle ved selve Lovforslaget, ved hvilket det forekommer mig, at der klæber en stor Mængde Ufuldkommenheder, jeg tror ikke, at det rammer Maalet fuldstændig, og jeg tror, at der skulde langt større Foranstaltninger til for at kunne undvære det nuværende System, og det kostbare Foranstaltninger som f. Ex. Detentionsloftoler og flere Anordninger af den Slags. Jeg vil, som sagt imidlertid ikke dvæle ved Lovens Enkeltheder, men blot endnu en Gang ud-

hæve, at jeg tror, det er nyttigt og godt baade for den almindelige Bevidsthed i det Hele og for Sædeligheden i Almindelighed, at Spørgsmaalet er blevet reist.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg kan selvfølgelig erkjende, og det vilde jo ikke godt kunne falde mig ind at bestride det, at det Spørgsmaal, vi her behandle, er et stort Samfundsspørgsmaal, der for Tiden staar paa Dagsordenen ikke blot her i Landet, men i de fleste andre Lande. Med Hensyn til dette, som ogsaa med Hensyn til det store Samfundsspørgsmaal, der f. Ex. var paa Tale i Gaar, er jeg ganske vist af den Mening, at naar noget Saadant først kommer op, er det kun til Gavn, at det bliver drøftet til Bunds, og for saa vidt har jeg heller ikke Noget imod det foreliggende Lovforslags Fremkomst, fordi jeg tror, at det er godt, hvilke Anskuelser man end har om det endelige Resultat, som man maatte komme til, at en alvorlig og indtrængende Drøftelse af Sagen finder Sted fra de kompetente Autoriteters Side, og jeg vil tilføje en beständig Drøftelse, som er saa uafhængig som muligt af de øieblikkelige Strømninger i den offentlige Mening. Og en saadan Drøftelse tvivler jeg derfor heller ikke om, at denne Sag, som jo ikke har noget politisk Anstrøg, vil finde i en Forsamling som denne. Det er jo klart nok og fremgaar jo allerede af den korte Diskussion, der har fundet Sted her i Dag, at man ikke kan stride til Afstæffelse af det nuværende System, som jo for ikke ret længe siden har faaet Rigsdagens Sanktion gjennem Loven af 10de April 1874, der jo gif igjennem begge Thingene næsten enstemmig eller med en aldeles overvældende Majoritet — jeg huffer ikke i Dieblirket, om der ikke i det andet Thing var 1 eller 2 Stemmer imod den, men i alt Fald gif den som sagt igjennem næsten enstemmig eller med en aldeles overvældende Majoritet. Mange af de nuværende Medlemmer af Thingene maa jo selvfølgelig have været i den Situation, at de have stemt for Loven, jeg var ogsaa med, tilstaaer jeg, men jeg var for Resten ikke Justitsminister den Gang, som ærede Medlemmer ville erindre, men det var altsaa Noget, som næsten alle eller i det Mindste overmaade mange af begge Things Medlemmer vare med til. Jeg tror, at man den Gang gif i Overensstemmelse med den herskende Mening, som der egentlig ikke kom nogen videre Opposition frem imod, og jeg skal gjerne for mit eget Vedkommende indrømme, at det var Maaden, hvorpaa, ogsaa jeg kom til at stemme for Loven. Jeg mener imidlertid, at naar man vil drage til Felts imod